

Mot nöjeslivets urartning.

Fr. D. 28/30

Det hör ungdomen till att vilja dansa och roa sig och ingen förståndig mänsk har någonting att invända däremot. När det alltså från det allmännas sida nu vidtages åtgärder för att skapa vissa restriktioner för nöjeslivet, så tar man uteslutande sikte på att förhindra dess urartning.

En sådan urartning har otvivelaktigt ägt rum på sina håll, varom många vittnesbörd finnas. Ett steg i rätt riktning har i Stockholm i dagarna tagits av polismästaren i syfte att förhindra att minderårig ungdom besöker danslokaler. Barn under 15 år får alltså från den 1 mars icke besöka offentliga danslokaler eller nöjeslokaler, där dans äger rum. Förbudet gäller dock icke restauranger. Dem kunna nämligen minderåriga tänkas besöka i föräldrarnas sällskap.

Detta polismästarens förbud bör hälsas med tillfredsställelse av alla. Det har också varit mycket inkonsekvent, att barn under 15 år icke få se vissa biografprogram, men haft fritt tillträde till alla slags danslokaler. Det bör ej heller bjuda större praktiska svårigheter att upprätthålla kontrollen i det ena fallet än i det andra.

En gammal klagan är också, att det brister svårt ifråga om uppsikten över dansbanorna på landsbygden. Dit samlas ofta berusade personer, och ordningsmännen stå många gånger maktlösa mot oroliga element.

Barnavårdsnämnden i Östersund har inkommit med yttrande över socialdepartementets promemoria om nöjeskontrollen. Nämnden påpekar bl. a. att en del dansbanor på landsbygden hållas öppna obegränsad tid på natten. För att få någon reda anser barnavårdsnämnden för sin del det lämpligt att ordningsstagan för rikets städer beträffande nöjetillställningar bör utsträckas att gälla för hela landsbygden.

Det vore kanske en utväg.